

ΤΟ ΘΕΜΑ

Στο επίκεντρο
οι εξαγγελίες

Τα κράτη-μέλη μπορεί να μη συζητήσαν τις ελληνικές προθέσεις για πρόσθετες παροχές στο EWG της Πέμπτης, όμως δεν παύουν να γνωρίζουν και να παρακολουθούν τις εξαγγελίες. Ειδικότερα, θα χρειαστούν «πολλή σκέψη, πολλοί υπολογισμοί και πολλή συζήτηση», λένε κοινοτικές πηγές

Του **ΘΑΝΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**
Ανταπόκριση, Βρυξέλλες

Ολα τα ανοικτά ζητήματα της ελληνικής οικονομίας θα «απαντηθούν» μετά τις ευρωεκλογές, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα και τον προγραμματισμό της Κομισιόν και του Eurogroup. Στην πράξη, και σύμφωνα με τα όσα μεταφέρουν στη Realnews κοινοτικές πηγές, είναι πολύ πιθανό το τελικό «ΟΚ» για τη μερική αποπληρωμή του ΔΝΤ να δοθεί τον Ιούνιο και η γνωμάτευση για το πιθανό (ή μη) περιθώριο για νέες παροχές να «σέρνεται» μέχρι τον χρόνο των εθνικών εκλογών. Αυτό δεν συμβαίνει για λόγους στρατηγικής των Βρυξελλών, των κρατών-μελών ή των θεσμών, αλλά επιβάλλεται από μια σειρά αναγκαιοτήτων πρακτικής φύσης. Το πραγματικό «νέο δημοσιονομικό περιθώριο» δεν είναι δυνατόν να φανεί έτσι απλά, από τον υπολογισμό που γίνεται με τα στοιχεία της λεγόμενης «πρώτης ειδοποίησης» της Eurostat για το πλεόνασμα του 2018, αλλά πολύ περισσότερο μετά τη «δεύτερη ειδοποίηση» τον Οκτώβριο και πλησίον του τέλους του οικονομικού έτους, όπως έγινε με το προηγούμενο πακέτο παροχών. Το γεγονός ότι η Ελλάδα έχει ευρωεκλογές (όπως όλοι) τώρα και εθνικές εκλογές αργότερα δεν απασχολεί και δεν μπορεί να απασχολεί κανέναν. Στην πράξη, οι θεσμοί,

Δυσφορία για τις παροχές

όπως ο ίδιος ο πρόεδρος Γιούνκερ φρόντισε ρητά να υπενθυμίσει, έχουν «αχρωματοψία» σε ό,τι αφορά πρωθυπουργούς και κυβερνήσεις. Κατά συνέπεια, ο στόχος της ομάδας του Ντέκλαν Κοστέλο, η οποία έρχεται στην Αθήνα αύριο για να ξεκινήσει την τρίτη μεταμνημονιακή αξιολόγηση, δεν είναι ούτε να βοηθήσει ούτε να δυσκολέψει πολιτικά την κυβέρνηση, τον πρωθυπουργό ή όποιον άλλον. Στις Βρυξέλλες και στα υψηλά κλιμάκια υπάρχει πάντα εκνευρισμός όταν η μία ή η άλλη πλευρά στην Ελλάδα χρησιμοποιεί τις Βρυξέλλες για να πει στους πολίτες τη δική της ιστορία: είτε ότι «ο Αλέξης Τσίπρας είναι ο αγαπημένος των Βρυξελλών γιατί κάνει χατίρια», είτε ότι «ο Κυριάκος Μητσοτάκης εκπροσωπεί το ΔΝΤ, τη Γερμανία κ.λπ.». Τις ιστορίες αυτές τις έχει χαρακτηρίσει ο Πιερ Μοσκοβισί (που προϊστάται της αποστολής ελέγχου) ως fake news, μιλώντας πρόσφατα στην «R».

Αξιωματούχοι στις Βρυξέλλες θεωρούν ότι η επιστροφή του 13ου μισθού στο Δημόσιο και της 13ης σύνταξης αποτελεί υπαναχώρηση από διαρθρωτική μεταρρύθμιση και δεν είναι δυνατόν να τύχει εύκολα έγκρισης

Σε κάθε περίπτωση, αυτό δε σημαίνει ότι η υπόθεση είναι εύκολη. Τα κράτη-μέλη μπορεί να μη συζητήσαν τις ελληνικές προθέσεις για πρόσθετες παροχές στο EWG της Πέμπτης (δεν είναι άλλωστε αυτή η διαδικασία), όμως δεν παύουν να γνωρίζουν και να παρακολουθούν τις εξαγγελίες. Ειδικότερα, η αίσθηση που υπάρχει μεταξύ των εκπροσώπων των υπουργείων Οικονομικών, με βάση την τελευταία εισήγηση Κοστέλο, είναι πως τα περιθώρια είχαν «τεντωθεί».

Οι επιπτώσεις

Ενας δεύτερος παράγοντας είναι πως ειδικά η υπόθεση της πιθανής επιστροφής του 13ου μισθού στο Δημόσιο και της 13ης σύνταξης αποτελεί υπαναχώρηση από διαρθρωτική μεταρρύθμιση (διαρθρωτική υπό την έννοια της επαναλαμβανόμενης και μόνιμης μετρήσιμης δημοσιονομικής απόδοσης) και δεν είναι δυ-

νατόν να τύχει εύκολα έγκρισης. Η επίπτωση ενός τέτοιου μέτρου αφορά όχι μόνο το 2019 ή το 2020, αλλά όλα τα επόμενα έτη και φυσικά φουσκώνει τους χειρότερους κωδικούς: wage bill και συνταξοδοτικό. Σε κάθε περίπτωση, θα χρειαστούν «πολλή σκέψη, πολλοί υπολογισμοί και πολλή συζήτηση», μεταφέρουν στην «R» κοινοτικές πηγές, εξηγώντας ότι γενικώς τέτοιες ιδέες θα φέρουν γκρίνια και στα κράτη-μέλη, ενώ υπάρχει ο κίνδυνος της τροφοδοσίας και των λαϊκιστών: «Δείτε, στην Ελλάδα μοιράζουν λεφτά». Μια τέτοια εντύπωση δεν είναι δυνατόν να δοθεί. Η ελληνική υπόθεση έχει τύχει φρικτής εκμετάλλευσης και από τα δύο άκρα του πολιτικού τόξου, με διασπορά ψευδών ειδήσεων και με πολύ άσχημες έως τώρα συνέπειες. Το ίδιο δεν ισχύει για τις 120 δόσεις, κάτι για